

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Nőttön-nő a budapesti klinikák forgalma*

Forrás:

Bsp.

(Hely)

1921. XI

(Idő)

2

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

684.444

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Nőttön-nő a budapesti klinikák forgalma

Az első számú szemklinikán évente egy-egy orvos ezerhatszáz járó-betegét kezel — Igen sanyaru az egyetemi kórházak felszerelése — Segíteni kell a klinikai orvosok helyzetén

— A NÉP tudósítójától —

Az általános életszínvonal folytonos romlása, a táplálkozás, ruházati és fűtési viszonyok katasztrofális rosszabbodása szinte legrendítőbben a kórházak forgalmának növekedésében látszik meg. Való, hogy e szám nagyobbására erősen közrejátszik az a körülmény is, hogy a mindinkább szegényedő középosztály napról-napra erősebben szorul rá az ingyen- vagy olcsó orvosi kezelésre, de információink szerint, a betegek a legyengültek, a bajra hajlamosak között még mindig ijesztő arányszámban vezetnek a legalsóbb rétegek. A köztisztviselők küszöbön levő betegpénztári biztosítása csupán gyógyításról gondoskodhat és sajnos, nem a baj megelőzéséről.

Előttünk fekszenek mindazok az adatok, amelyek az egyetemi klinikák valamennyi irányban való működését foglalják össze. Kiderül ezekből az adatokból, hogy az utolsó esztendőben közel negyedmillió járó- és járóbetegét kezelték, pedig a klinikák csupán egy részét teszik a budapesti kórházaknak. Az ápolási napok száma a klinikákon *ültszázharminchétezer* volt, tehát több mint *félmilliót* tesz ki. És ezt a hatalmas forgalmat aránylag *igen kicsiny* orvosi személyzet bonyolítja le úgy, hogy

például az első számú szemklinikán egy-egy orvos évente *mintegy ezerhatszáz* beteget kezel. Az első női klinikán viszont minden orvosra 1250 ápolási nap jut. Ez a hatalmas igénybevétel pedig azt jelenti, hogy a klinikai orvosok legelsőbbrendű nemzeti fenntartó és kultúrális tevékenységet fejtenek ki, tehát mindenképpen megérdemlik az illetékes tényezőknek és magának a kormányzatnak hathatós támogatását.

A klinikai orvosok helyzete ezzel szemben éppen nem kielégítő, legalább is nem annyira, amely munkájuk értékével arányban állana. Ezekben az egyetemi kórházakban százakra megy azoknak a díjas és díjtalan gyakornokoknak a száma, akik szinte ugyanolyan éhberért dolgoznak, mint az állami tisztviselők alsóbb kategóriái. A díjas gyakornokok például havonta ezidőszereint sem kapnak többet ezerháromszáz korona fizetésnél, mivel szemben csupán az előnyük van meg, hogy havi háromszáz-hatvanöt koronáért kapnak naponta ebédet és vacsorát. Az itt felszolgált ételek azonban minőségre és mennyiségre legtöbbszörre annyira kisértékűek, hogy a klinikai gyakornokoknak gyakran klinikán kívül kell megvacsorázniuk,

illetve megebédelniük. A gyakornokokat annyira elfoglalja klinikai hivatalos munkájuk, hogy úgy szólván semmi idejük sem marad *magángyakorlat* folytatására. Ezen a réven alig keres többet ma havonta egy-egy normálisan elfoglalt gyakornok vagy díjtalan tanársegéd ezer-ezerötszáz koronánál. Ilyenformán azután a klinikai pályázatok mindinkább elnéptelenednek, illetve olyan elemek birják már csupán a versenyt, amelyek keresztény és nemzeti szempontból egyáltalán nem kívánatosak.

A klinikai állapotokra nézve ma delőtt megszólaltattuk Kéthly László báró dr. egyetemi tanárt, aki a következőket mondotta munkatársunknak:

— A klinikák első baja az, hogy a fehérművekben és más efféle szükségeseiben való felszerelése a forradalmak óta alig nyer felrészítést. A meglévő fehérműveket foltosan vagyunk kénytelenek használni, mert hiszen a pótlás beszerzése ma horribilis pénzbe kerülne.

— A belgyógyászati klinikákon a betegfelvétel évről-évre rendszerint azonos mérvű, miután itt meg van határozva — éppen a betegek alapos megvizsgálhatása érdekében — hogy naponta csupán meghatározott számú új beteget hajlandó a klinika elfogadni. A többi klinikákon azonban, tudomásom szerint, korlátlan számban adnak helyet a jelentkezőknek. A mai viszonyok között természetesen nehéz válogatást tenni a jelentkezők között, azonban sokszor érezzük hátrányát annak, hogy olyanok is hozzánk jönnek gyógyítani magukat, akik arra

éppenséggel nincsenek rászorítva vagy pedig, akik egyéb uton amugy is biztosítva vannak betegség esetére. Ezzel természetesen azok elől veszik el a gyógyítás alkalmát, akik arra inkább rávolnának utalva.

— Rendkívül szükséges volna, hogy a fővárosi klinikák számára az állam kiegészítő kórházat létesítsen vagy vegyen át a főváros kórházai közül, ahol megfelelő tanulmányi anyagot tudnának szerezni a klinikák. Az egyetemi ifjuság oktatása szempontjából ugyanis erősen meg vagyunk szorítva abban a tekintetben, hogy nem tudunk akut-betegekhez jutni, — hogy csak a belgyógyászati említsem, például mérgezéses esetekhez — és így szemléltető oktatásban való lehetőségeink erősen korlátozva vannak.